

Bruxelles, den 29. juni 2020

REV1 — erstatter meddelelsen
af 12. marts 2018

MEDDELELSE TIL INTERESSETER

DET FORENEDE KONGERIGES UDTRÆDEN OG EU-REGLERNE PÅ OMRÅDET FOR ELEKTRONISK KOMMUNIKATION, HERUNDER ROAMING

Den 1. februar 2020 udtrådte Det Forenede Kongerige af Den Europæiske Union og har nu status af "tredjeland"¹. Udtrædelsesaftalen² fastsætter en overgangsperiode, der slutter den 31. december 2020³. Indtil da finder EU-retten fuldt ud anvendelse på og i Det Forenede Kongerige⁴.

I overgangsperioden fører Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige forhandlinger om et nyt partnerskab, der navnlig skal omfatte et frihandelsområde. Det er dog ikke sikkert, at en sådan aftale vil blive indgået og træde i kraft ved overgangsperiodens udløb. Under alle omstændigheder vil en sådan aftale skabe et indbyrdes forhold, som for så vidt angår vilkårene for markedsadgang vil adskille sig væsentligt fra Det Forenede Kongeriges deltagelse i det indre marked⁵, Unionens toldunion og i moms- og punktafgiftsområdet.

Fra overgangsperiodens udløb vil Det Forenede Kongerige desuden være et tredjeland for så vidt angår gennemførelsen og anvendelsen af EU-retten i Unionens medlemsstater.

Derfor gøres alle interessenter, navnlig de økonomiske aktører, opmærksom på den retsstilling, der er gældende fra overgangsperiodens udløb.

¹ Et tredjeland er et land, som ikke er medlem af Unionen.

² Aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab ("udtrædelsesaftalen", EUT L 29 af 31.1.2020, s. 7).

³ Overgangsperioden kan inden den 1. juli 2020 forlænges én gang med op til et eller to år (udtrædelsesaftalens artikel 132, stk. 1). Den britiske regering har hidtil udelukket en sådan forlængelse.

⁴ Jf. dog visse undtagelser i udtrædelsesaftalens artikel 127, hvoraf ingen er relevante i forbindelse med denne meddelelse.

⁵ Navnlig indeholder en frihandelsaftale ikke indre marked-begreber såsom (på området varer og tjenesteydelser) gensidig anerkendelse, "oprindelseslandsprincippet" og harmonisering. En frihandelsaftale fjerner heller ikke toldformaliteter og -kontroller, herunder dem, der vedrører oprindelsen af varer og de råvarer, de er fremstillet af, samt forbud og restriktioner vedrørende import og eksport.

Råd til interessenterne:

Interessenter, udbydere af elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester rådes navnlig til at vurdere konsekvenserne af overgangsperiodens udløb i lyset af denne meddelelse.

Udbydere og aftagere af elektroniske kommunikationstjenester rådes til at forberede sig på, at bestemmelserne om roaming til hjemmetakst og prisloftet for reguleret EU-intern kommunikation ophører med at finde anvendelse i forholdet mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige.

Bemærk:

Denne meddelelse omhandler ikke EU-reglerne om

- sikkerhedsniveauet for net- og informationssystemer
- e-handel og netneutralitet
- geografisk blokering
- beskyttelse af personoplysninger eller
- merværdiafgift (moms) ved levering af tjenesteydelser.

Vedrørende disse aspekter er andre meddelelser enten under udarbejdelse eller offentliggjort⁶.

Efter overgangsperiodens udløb finder EU-reglerne om elektronisk kommunikation ikke længere anvendelse på Det Forenede Kongerige.

Denne lovgivningsmæssige ramme omfatter⁷:

- Direktiv (EU) 2018/1972 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation⁸

⁶ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/preparing-end-transition-period_da

⁷ Denne liste er vejledende for så vidt angår de bestemmelser, der hovedsagelig er omfattet af denne meddelelse. Den er udelukkende til orientering og er derfor hverken udtømmende eller bindende.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 36).

Med direktivet ophæves med virkning fra den 21. december 2020 følgende fire direktiver: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002,

- direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation (direktiv 2002/58/EF)⁹
- frekvenspolitikbeslutningen (beslutning nr. 676/2002/EF)¹⁰,
- Forordning (EU) 2018/1971 om oprettelse af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation ("BEREC") og Agenturet for Støtte til BEREC ("BEREC-kontoret"),¹¹
- forordning (EU) nr. 531/2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen¹²,
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 af 25. november 2015 om foranstaltninger vedrørende adgang til det åbne internet og detailtakster for reguleret EU-intern kommunikation¹³,
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/61/EU af 15. maj 2014 om foranstaltninger for at reducere omkostningerne ved etablering af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation¹⁴,
- samt en række henstillinger fra Kommissionen om relaterede spørgsmål, herunder:
 - Henstilling om relevante markeder (vedrørende udpegning af markeder, der kan reguleres)¹⁵, og

s. 7), og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 (forsyningspligtdirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51),

⁹ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 676/2002/EF af 7. marts 2002 om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab (frekvenspolitikbeslutningen) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 1).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1971 af 11. december 2018 om oprettelse af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og Agenturet for Støtte til BEREC (BEREC-kontoret), om ændring af forordning (EU) 2015/2120 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1211/2009 (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 1).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 531/2012 af 13. juni 2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (EUT L 172 af 30.6.2012, s. 10).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 af 25. november 2015 om foranstaltninger vedrørende adgang til det åbne internet og detailtakster for reguleret EU-intern kommunikation og om ændring af direktiv 2002/22/EF og forordning (EU) nr. 531/2012 (EUT L 310 af 26.11.2015, s.1).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/61/EU af 15. maj 2014 om foranstaltninger for at reducere omkostningerne ved etablering af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation (EUT L 155 af 23.5.2014, s. 1).

¹⁵ Kommissionens henstilling 2014/710/EU af 9. oktober 2014 om relevante produkt- og tjenestemarkeder inden for den elektroniske kommunikationssektor, der kan forhåndsreguleres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF om fælles

- Henstilling om sammenhængende forpligtelser vedrørende ikke-diskriminering og metoder til beregning af omkostninger¹⁶.

Dette har navnlig nedenfor beskrevne konsekvenser efter overgangsperiodens udløb:

1. GENEREL TILLADELSE

Udbydere, der er etableret i mindst én EU-medlemsstat, kan frit udbyde elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i alle medlemsstater uden at skulle være etableret der. På grundlag af EU-reglerne kan sådanne udbydere begynde at udbyde elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, uden at det er nødvendigt at indhente en udtrykkelig afgørelse fra en myndighed, og de er kun omfattet af ordningen med generelle tilladelser i hver medlemsstat, hvor de udbyder net eller tjenester. Den generelle tilladelse indebærer rettigheder og forpligtelser i forbindelse med udbydelsen af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, og medlemsstaterne kan kun bede udbyderne indgive en anmeldelse uden en standstill-forpligtelse (artikel 12 i direktiv (EU) 2018/1972).

Efter overgangsperiodens udløb vil udbydere af elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester, der er etableret i Det Forenede Kongerige og ikke i EU, ophøre med at nyde godt af friheden til at udbyde elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og dermed af ordningen med generelle tilladelser i EU's medlemsstater. Disse udbydere vil derfor skulle være etableret i Den Europæiske Union for at kunne drage fordel af ordningen med generelle tilladelser i EU's medlemsstater.

2. FASTNET- OG MOBILTERMINERINGSTAKSTER

Efter overgangsperiodens udløb finder EU's rammebestemmelser, der medfører lave omkostningsbaserede takster på engrostalettelefoniterminering¹⁷, ikke længere anvendelse på tjenesteudbydere, for så vidt angår opkald mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige. Det Forenede Kongeriges myndigheder vil frit kunne fastsætte takster for udbydere af fastnet- og mobilterminering i Det Forenede Kongerige og kan beslutte ikke at regulere engrostermineringstaksterne.

3. DETAILTAKSTER FOR REGULERET EU-INTERN KOMMUNIKATION

Efter overgangsperiodens udløb vil forbrugerpriserne for reguleret EU-intern kommunikation¹⁸, som er begrænset til 0,19 EUR pr. minut for opkald og 0,06 EUR

rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (henstillingen om relevante markeder) (EUT L 295 af 11.10.2014, s. 79).

¹⁶ Kommissionens henstilling af 11. september 2013 om sammenhængende forpligtelser vedrørende ikkediskriminering og metoder til beregning af omkostninger for at fremme konkurrencen og forbedre investeringsmiljøet for bredbånd (EUT L 251 af 21.9.2013, s. 13).

¹⁷ Engrostermineringstaksterne er de afgifter, operatørerne betaler hinanden for at levere opkald til deres kunder.

¹⁸ Af artikel 2, stk. 3, i forordning (EU) 2015/2120 fremgår det, at der ved "reguleret EU-intern kommunikation" forstås enhver nummerbaseret interpersonel kommunikationstjeneste, der originerer i forbrugerens indenlandske udbyders medlemsstat og terminerer ved et fastnet- eller mobilnummer i

pr. sms, ikke længere gælde for forbrugere i Den Europæiske Union og i Det Forenede Kongerige, hvad angår opkald mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige og omvendt. Dette kan føre til en forhøjet detailpris for forbrugere for opkald fra Den Europæiske Union til Det Forenede Kongerige (og omvendt).

4. ROAMING

Efter overgangsperiodens udløb bliver Det Forenede Kongerige et tredjeland, hvad angår EU's regler om roaming for offentlige mobilkommunikationsnet i Den Europæiske Union (forordning (EU) nr. 531/2012).

Udbydere af roamingtjenester til roamingkunder (i det følgende benævnt "roamingudbydere"), som driver virksomhed i EU:

- vil i forbindelse med deres anmodninger om engrosadgang til roamingtjenester ikke længere nyde godt af den forpligtelse, som mobilnetoperatører, der driver virksomhed i Det Forenede Kongerige, har til at imødekomme alle rimelige anmodninger om engrosadgang til roamingtjenester (artikel 3 i forordning (EU) nr. 531/2012)
- vil ikke længere nyde godt af EU-bestemmelserne om de maksimale engrostakster for roamingtjenester, som de besøgte netoperatører, der driver virksomhed i Det Forenede Kongerige, kan opkræve for levering af engrosroamingtjenester i Den Europæiske Union (artikel 7, 9 og 12 i forordning (EU) nr. 531/2012).

Roamingkunder hos roamingudbydere, der driver virksomhed i Den Europæiske Union:

- vil ikke længere nyde godt af roamingudbydernes forpligtelse til ikke at opkræve noget tillæg ud over den indenlandske detailpris for anvendelsen af roamingtjenester i Det Forenede Kongerige (foretagne eller modtagne opkald, afsendte SMS'er og datatjenester), jf. dog princippet om rimeligt forbrug (artikel 6a og 6b i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2286¹⁹), men
- vil fortsat nyde godt af forpligtelserne om gennemskuelighed fastsat i artikel 14 i forordning (EU) nr. 531/2012 (opkald og SMS'er) og artikel 15 i forordning (EU) nr. 531/2012 (datatjenester), når de rejser til Det Forenede Kongerige.

Roamingudbydere, der driver virksomhed i Det Forenede Kongerige:

den nationale nummerplan i en anden medlemsstat, og for hvilken der opkræves betaling helt eller delvist på grundlag af faktisk forbrug.

¹⁹ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2286 af 15. december 2016 om fastsættelse af detaljerede regler for anvendelsen af politikker om rimeligt forbrug og for metoden til vurdering af, om afskaffelsen af detailroamingtillæg er bæredygtig, og for anmodninger, som indgives af en roamingudbyder med henblik på en sådan vurdering (EUT L 344 af 17.12.2016, s. 46).

- vil i forbindelse med deres anmodninger om engrosadgang til roamingtjenester ikke længere nyde godt af den forpligtelse, som mobilnetoperatører, der driver virksomhed i Den Europæiske Union, har til at imødekomme alle rimelige anmodninger om engrosadgang til roamingtjenester (artikel 3 i forordning (EU) nr. 531/2012)
- vil ikke længere nyde godt af EU-bestemmelserne om de maksimale engrostakster for roamingtjenester, som de besøgte netoperatører, der driver virksomhed i Den Europæiske Union, kan opkræve for levering af engrosroamingtjenester i Den Europæiske Union (artikel 7, 9 og 12 i forordning (EU) nr. 531/2012).

Roamingkunder hos roamingudbydere, der driver virksomhed i Det Forenede Kongerige:

- vil ikke længere nyde godt af roamingudbydernes forpligtelse til ikke at opkræve noget tillæg ud over den indenlandske detailpris for anvendelsen af roamingtjenester i Den Europæiske Union (foretagne eller modtagne opkald, afsendte SMS'er og datatjenester), jf. dog princippet om rimeligt forbrug (artikel 6a og 6B i forordning (EU) nr. 531/2012), og
- vil ikke længere nyde godt af de af EU fastsatte forpligtelser om gennemskuelig fastsat i artikel 14 i forordning (EU) nr. 531/2012 (opkald og SMS'er) og artikel 15 i forordning (EU) nr. 531/2012 (datatjenester), når de rejser til Den Europæiske Union.

Kommissionens websted om det digitale indre marked indeholder generelle oplysninger om Unionens lovgivning gældende for elektronisk kommunikation (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/telecoms>) and roaming (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/roaming>). Disse sider opdateres med yderligere oplysninger, når det er relevant.

Europa-Kommissionen
 Generaldirektoratet for Kommunikationsnet, Indhold og Teknologi